

OVERVLOEDIGE VERTROOSTING

Bijbelstudie, Maandag 7 november 2011
Stg. BTO Yarah, © 2011, R. Brinkman, www.yarah.nl

Stg B.T.O. Yarah
Postbus 113, 9800 AC Zuidhorn
<http://www.yarah.nl>

OVERVLOEDIGE VERTROOSTING

2 Kor. 1:3-7 (NBG)

3 Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting, 4 die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmede wijzelf door God vertroost worden. 5 Want gelijk het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo valt ons door Christus ook overvloedig vertroosting ten deel. 6 Worden wij verdrukt, het is u tot troost en heil; worden wij getroost, het is u tot een troost, die zijn kracht toont in het doorstaan van hetzelfde lijden, dat ook wij ondergaan. 7 En onze hoop voor u is wèl gegrond, want wij weten, dat gij evenzeer aan de vertroosting deel hebt als aan het lijden.

TEKST

“Want gelijk het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo valt ons door Christus ook overvloedig vertroosting ten deel.” – 2 Kor. 1:5

INLEIDING

De **basis** van deze studie ligt in een prediking van de bekende Charles Spurgeon. In 1855, meer dan 150 jaar geleden, hield hij een prediking over dit tekstgedeelte. En ik schaam mij er niet voor dat wat ik u vandaag doorgeef daarmee niet een volledig originele studie van mijn eigen hand is maar in hoofdlijnen, **in de essentie**, een studie is die gebaseerd is op de inzichten die br. Spurgeon van de Here heeft mogen ontvangen.

Je zou kunnen denken: “is het niet opmerkelijk dat een preek die 150 jaar oud is, ook vandaag nog steeds actueel is?” – Maar dan vergeten we even iets! De woorden die we net gelezen hebben, van de apostel Paulus, zijn **nog veel langer geleden opgeschreven**; bijna 2.000 jaar geleden!

De woorden van God zijn **TIJDLOOS**. Wanneer God, door Zijn Geest, 150 jaar geleden gesproken heeft door Charles Spurgeon, kan het toch niet anders zijn dan dat die woorden ook nu nog steeds relevant zijn en herhaald kunnen en mogen worden. Het zijn immers woorden ingegeven door de Heilige Geest? Wij moderne mensen, die leven in een neo-Christelijk tijdperk, denken dat we alles weten inmiddels. Maar het Woord van God is, hoe lang geleden ook opgeschreven, nog steeds relevant. Ook voor de maatschappij waarin we nu leven.

Het onderwerp vandaag is '**Overvloedige vertroosting**'. Maar voor we bij de tekst van vandaag komen wil ik ingaan op de context.

Korinthe

De Gemeente van Korinthe kennen we vaak in een 'negatieve zin'. Maar, wie de eerste Korintebrief, het eerste hoofdstuk, opslaat ziet dat Paulus iets heel ergs positiefs zegt over deze gemeente.

1 Kor. 1:4-7:

“4 Ik dank God te allen tijde over u, vanwege de genade Gods, die u in Christus Jezus geschonken is; 5 want in elk opzicht zijt gij rijk geworden in Hem: in alle woord en alle kennis, 6 gelijk het getuigenis aangaande Christus onder u bevestigd is, 7 zodat gij ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komt, terwijl gij uitziet naar de openbaring van onze Here Jezus Christus.”

Paulus dankt 'te allen tijde', oftewel: **ALTIJD**. Hoeveel er ook mis was, Paulus DANKTE de Heere voor deze gemeente wanneer hij bad. Waarom? Vanwege het feit dat de GENADE van God aan hen geschonken was in Christus Jezus. Wat waren ze **rijk**, zegt Paulus, daardoor. Ze kenden het WOORD van God, ze hadden KENNIS van God, en, vers 7, ze kwamen in geen enkele genadegave te kort! Maar wat daar nog bovenop kwam: ze keken uit naar de komst, de openbaring, van onze Here Jezus.

Als moderne mensen denken we dus -zoals gezegd- veel, zoniet alles, te weten. Maar weten we eigenlijk wel zoveel? Wat weten wij nou, vergeleken met de gemeente van Korinthe, van de Genade? Hoeveel kennis van Gods Woord hebben we? En, .. komen we net als hen in geen enkele genadegave tekort? Kijken wij net zo uit naar de Opname van de Gemeente zoals zij dat deden? We kijken dan wel vaak naar de Korintiërs en zeggen “**nou - nou – nou, wat een zootje was het in die gemeente!**” – Maar zou Paulus ook elke dag voor onze gemeente, voor de kerken in deze tijd, hebben kunnen danken? Zijn wij ook **rijk geworden in Christus**? Is bij ons de kennis en genade overvloedig aanwezig?

Enige bescheidenheid zou ons dus sieren wanneer we spreken over de Gemeente van Korinthe. En helemaal als we dan nu naar het eigenlijke onderwerp gaan. Want, in de 2e Kortinthe-brief zien we een gemeente die nóg beter was gaan functioneren. De zonde uit hun midden was weggedaan. Er was berouw gekomen; en.. ze waren nog veel sterker geworden dan voorheen – door de verdrukkingen van de wereld om hen heen.

In de 2e Korinthe-brief begint Paulus **niet** met het prijzen van de gemeente te Korinte, maar hij begint **met het prijzen van God**:

“Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting”.

En waarom is dat?

“die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmede wijzelf door God vertroost worden.”

Paulus en zijn mede-helpers werden overal waar zij kwam al snel vervolgd. Zijn werk was moeilijk, hij werd vervolgd, geslagen, in de gevangenis gegooid. Maar,.. hij **loofde God** omdat hij getroost werd door de Heere in die druk. Waardoor hij die troost ook weer met anderen kon delen!

I – DE PLAATS VAN TROOST

Hoe kunnen gelovigen elkaar troosten, **opbouwen en versterken**, hoe kon Paulus hen troosten? Als God het is die troost geeft aan mensen die moeten lijden -door andere gelovigen heen-, dan moeten we voor het antwoord gaan naar de vraag: **“Waar vinden we God?”**. Want de plaats waar God gevonden wordt, dáár vinden we de Troost van God!

Voor Israël was het eenvoudig: de énige plaats waar God te vinden was, was in de Tempel. Maar ook voor ons is het eenvoudig. We kennen het tekstgedeelte allemaal

Matt. 18:20:

“Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden.”

De plaats van troost is **daar waar gelovigen samen zijn**, samen komen, rondom het Woord. En waar een dergelijke samenkomst is, hoe groot of klein ook, daar is de Gemeente, het Lichaam van Christus. Het is daar dat wij dan ook troost vinden, opgebouwd worden met- en door elkaar maar bovenal door de werking van Gods Geest.

Zijn Geest werkt door het openen van het Woord met elkaar maar ook door de gelovigen heen naar elkaar toe. De contacten onderling, gesprekken, samen God groot maken. Samen het avondmaal houden. Samen geméente zijn! Daar worden we door gesterkt.

Tegenwoordig zie je een beweging van mensen die zeggen 'ik kan zonder de gemeente'. Ze denken dat ze gelovige 'op zichzelf' kunnen zijn. Dit werkt niet. Een **ZELF-gekozen afzondering** van de gemeente van Christus, jezelf buiten het Lichaam van Christus stellen, is ongezond voor je geestelijke welzijn. En niet alleen voor jezelf, je laat ook de andere leden zakken.

Je ontvangt niets en geeft niets. Gods Woord leert ons, dat het beter is te geven dan te ontvangen (Hand. 20:35). **Ontvangen begint namelijk bij geven**. Wie geen respect heeft voor een ander, kan ook niet verwachten gerespecteerd te worden. Wie niet uitdeelt, wie geen liefde gééft, kan niet verwachten dat dit terug te ontvangen.

Waar moet je heen, als het leven zwaar wordt, als er vervolging of moeite komt, als je moet lijden om Christus' wil.. als je niet tot die vergadering, die bijeenkomst, van Gelovigen behoort?

Paulus kan daarom ook uitdelen aan de Gemeente, troost bieden aan hen die in verdrukking zijn, omdat hij zelf in verdrukking troost ontving. Troost door God hem gegeven. Hoe? Doordat hij alleen de wereld doortrok en egoïstisch en solistisch te werk ging? Nee! Doordat hij zelf ook tot het Lichaam van Christus behoorde, de Gemeente, en met de broeders en zusters een éénheid vormde.

Er is maar één plaats van Troost – dat is de plaats waar Christus is, waar Zijn vertegenwoordiging op aarde is: de Gemeente. Spurgeon zei hierover:

Dit is Bethesda, het huis van barmhartigheid, dit is de plaats door God ontworpen om te juichen, en om uw benauwdheden achter te laten. Natuurlijk, dit is de plek waar zijn kinderen liefde, troost in het midden van de verdrukking, vreugde in hun verdriet, en comfort in hun ellende vinden. Zelfs wereldse mensen geven toe dat er iets zeer geruststellend in de heilige Schrift en onze heilige Godsdienst is. Als de Bijbel niet Gods' Waarheid was, als we niet konden samenkomen rond zijn verzoendeksel [d.i. Christus] dan moogt gij met uw handen op uw heupen rondlopen als iemand in diepe pijn.

Heel *ouderwets* taalgebruik natuurlijk, maar het is duidelijk wat hij hier zegt. Zonder Gods waarheid, zónder die plaats van waarheid, dan konden we nergens heen met onze ellende.

Maar... misschien denken jullie wel

“waar heb je het toch over? Ellende? Vervolging? Verdriet? We hebben het hier toch prima? We worden niet vervolgd! En ik heb geen ellende! Ik heb een baan, een fijn huis, fijne familie, het gaat me prima! Dit was toen misschien, maar nu niet meer..”.

We moeten dus, om te weten waarin en waarvoor we vertroosting ontvangen, éérs gaan kijken naar het lijden. Het lijden van de mens in zijn algemeenheid en het lijden om Christus' wil. Daar moeten we onderscheid in kunnen maken.

II – HET LIJDEN VAN DE MENS

In de tijd van Spurgeon was er inderdaad veel **maatschappelijke** ellende. Armoede, alcoholisme, de rijkdom was zéér onderlijk verdeeld. Ook in Nederland was dat zo, maar na de 2e wereldoorlog is dat allemaal veranderd. En zeker de laatste 40, 50 jaar was er alleen maar een stijgende lijn waar te nemen op dit gebied.

En daarom is het juist zo opmerkelijk **dat hij daar niet over sprak**. In de tijd van Spurgeon, of in de crisistijd in Nederland, zou men denk ik met een 'succes-evangelie' zoals dat tegenwoordig ook veel gepreikt wordt enorme mensenmassa's hebben kunnen trekken en betoveren met een valse leer. Het is d s te opmerkelijker dat in die tijd een Spurgeon, maar ook ds. De Liefde e.v.a. in Nederland **juist de ware leer brachten** en, tussen aanhalingstekens, 'met succes'.

Het is daarom opvallend dat ook nu, juist in landen waar mensen het heel moeilijk hebben, economisch bijvoorbeeld, het Evangelie wel aanslaat, eigenlijk beter: ** nslaat**. Als een b m soms.

Wordt mensen bij de opwekkingen in Afrika, Azi  en Islamitische landen dan beloofd dat ze als ze Christus gaan volgen op e ns w l de tafel gevuld is met eten 's avonds? Wordt ze beloofd dat ze rijk zullen worden? Dat hun tirannieke dictators afgezet worden? Wordt ze gezegd dat hun armoede afgelopen is? NEE! Er wordt ze alleen maar gezegd dat Christus hun Redder en Verlosser is. Vaak wordt hun leven door de bekering tot Christus Jezus alleen maar moeilijker!

Sommigen beweren dat 'sociale ellende' een voedingsbodem is voor geloof. Dat mensen naar een kerk gaan omdat ze daar beter van willen worden. Maar dat is dus niet juist. Integendeel.

Wel is het zo dat mensen die het moeilijk hebben, sociaal-economisch, in de Gemeente van Christus iets leren wat hun v el meer geeft dan materi le zegen. Ze horen daar dat hier op aarde inderdaad ellende is, dat er armoede is, dat er alcoholisme is, .. Maar, dat dit slechts tijdelijk is. Dat er verlossing is, en een heerlijke toekomst is met Christus.

Natuurlijk, zij zien dat mensen door hun wedergeboorte veranderen; bijvoorbeeld een alcoholistische vader die stopt met drinken en voor zijn gezin gaat zorgen. Een vrouw die met andere mannen meeging en niet naar haar kinderen omkeek

verandert in een zorgzame moeder die liefdevol voor haar gezin zorgt. Mensen die alleen maar achter geld aanjaagden die nu opeens uitdelen van hun rijkdom.. de onderlinge zorg die er in de gemeente van Christus is. Dat maakt dat men in die omstandigheden een wezenlijke verandering ziet, dat -zoals de Bijbel dat zegt- de "geur van Christus" opstijgt, in plaats van de geur van ellende! Dat raakt mensen, dat prikkelt en maakt nieuwsgierig – en daardoor komen ook anderen en horen de Boodschap van het Evangelie.

Is dat voldoende?

Onderzoek wijst iets opmerkelijks uit. Ik weet niet meer of ik het ooit eerder genoemd heb. Maar uit onderzoeken blijkt dat een groot percentage van de mensen niet in staat is zich te richten op 'lange termijn doelen'. Een uitzicht op een hemelse toekomst is iets waar slechts een klein deel van de mensen "iets mee kan".

Uit dit onderzoek blijkt dat bijv. maar 2% van de leerlingen op school te motiveren is met het uiteindelijke doel: een diploma halen. De andere 98% moet dus met korte termijn doelen gemotiveerd worden. Dat is menselijk, .. en veel moderne stromingen spelen daar op in.

In het westen worden mensen in de gemeente-groei bewegingen daarom steeds met korte termijn doelen gemotiveerd en dat is waardoor de beweging aantrekkelijk is voor de massa. Elke zondag een klein feestje bouwen. Korte cursussen. Een bijbelstudieserie van een jaar of langer zul je er daarom niet snel aantreffen. Maar een cursus van 3 tot 6 week wel.

De opwekkingen die we zien kennen dus een andere grondslag. De "verlossing uit het aardse tranendal" om het zo maar eens te noemen, de Hemelse toekomst met onze Here, staat wel centraal in de prediking, maar zal, op de langere termijn, ook hier in 98% van de gevallen mensen nauwelijks **blijvend** kunnen stimuleren om Christus te volgen. Dat klinkt misschien raar dat ik dat zo zeg, maar de praktijk wijst het uit. Want kijk eens naar het percentage mensen in Nederland die wedergeboren Christen zijn? De statistieken laten zien dat het slechts 2 à 3% van de totale bevolking is!

De kerkverlating, ook binnen de evangelische beweging, is erg groot. De Evangelische beweging bijvoorbeeld is de laatste 50 jaar numeriek gezien wel gegroeid, maar procentueel gezien is het flink gedaald!

En als daar dan ook nog eens sociaal-economische tegenslag, of zelfs lijden bij komt, plus vervolging en verzoeking.. hoe houdt een gelovige het dan vol? Zoals gezegd, in landen waar sociaal-economische problemen zijn is het zo dat wanneer mensen tot geloof komen er **een zichtbare, een waarneembare, verandering optreedt bij de Christenen**. Het worden andere mensen, ander gedrag, ander leven.

In het moderne Westerse leven zijn er echter nauwelijks nog dergelijke omstandigheden en dan ook nog tientallen andere dingen die zoveel leuker zijn dan op zondagmorgen naar de kerk te gaan. De kleinste tegenstand van mensen om je heen is dan al voldoende om je op zondagmorgen nog een keer om te draaien als de wekker gaat..

En,.. de kerk heeft het natuurlijk best wel verbruid in de maatschappij. Als Christelijke kerk zijn we, in het westen, helaas nou niet bepaald een lichtend voorbeeld geweest de afgelopen eeuwen. Slavenhandel, jodenvervolging, oorlogen, onderdrukking van de armen,.. allemaal overgoten met een 'christelijk sausje' of verdedigd vanuit de Bijbel middels een paar losse citaten. Dat is een anti-getuigenis, en op dat gedrag van **het instituut Kerk** wordt **de Gemeente van Christus** afgerekend.

Met het uitsluitend verkondigen van de Bijbelse boodschap dat er **later** een toekomst met de Heer is, doen we de Bijbel ook geen recht! De Here heeft rekening gehouden met de menselijke zwakte. Om het zo maar eens te zeggen: ***Hij weet dat wij het concentratievermogen van een goudvis en het uithoudingsvermogen van een luiaard hebben!*** Zelfs, helaas, in geestelijke zaken.

Sociaal-economisch lijden is dus, nogmaals, ***geen lijden om Christus wil***. Het is ook helemaal niet het lijden waarvoor we bewaard worden. Dáárvoor is Christus namelijk niet gekomen! Wel wordt de mens die Christus heeft aangenomen een **VERANDERD** mens.

Efeze 4:17-24

*17 Dit zeg ik dan en betuig ik in de Here, **dat gij niet langer moogt wandelen zoals ook de heidenen wandelen**, in de ijdelheid van hun denken, 18 verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart. 19 Zij hebben zich immers in hun verdoving overgegeven aan de losbandigheid om gretig winst te slaan uit allerlei onreinheid. 20 **Maar gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen**.*

21 Gij toch hebt van Hem gehoord en zijt in Hem onderwezen, gelijk dit de waarheid is in Jezus, 22 dat gij, **wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt**, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, 23 dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, 24 en de nieuwe mens aandoet, die naar (de wil van) God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.

Die oude mens, de oude ik, die moet weg! We krijgen een nieuwe geest, een nieuw denken, als gelovige, en daarmee is het oude leven voorbij:

2 Kor. 5:17

Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen.

Dat is wat de Here **** NU **** al geeft! Zodra we tot geloof komen. 't Is niet alleen iets voor later. **Geloven, Christus volgen en Zijn discipel zijn doe je ** NU **, hier, op deze plaats, op deze aarde.** Dan zien de mensen om je heen een **VERANDERD** mens. Ook in deze Westerse maatschappij. Ons getuigenis is dat we veranderd zijn, dat we niet zijn zoals de wereld om ons heen.

Net als iedereen...?

Er wordt ons als gelovige mensen niets bespaard. Wat we bij mensen om ons heen zien, die niet geloven, ontvangen we zelf ook: ziekte, sociale ellende, geldgebrek, problemen in onze families, gezinnen en relaties..

Maar ook in de ***positieve*** zin delen we in alles samen met de ongelovigen op deze wereld. Er zijn ook Christenen die alles voor de wind gaat; goede gezondheid, voldoende geld, een mooi huis.

Om het maar eens simpel te zeggen: als het regent in de tuin van de buren, dan regent het bij jou ook. En als zij in de zon kunnen zitten, hebben wij de tuinset & barbecue ook buiten staan. Toch?

We mogen God er voor danken als het goed gaat met ons. Maar in mijn optiek, en dat heb ik al vaker gezegd, **is het niet zo dat God materiële zegen geeft aan de Christen.** Onze schat is in de hemel, en niet hier op aarde. **Er is geen éenkele Bijbelse reden om te geloven dat wij materiële zegen van de Here ontvangen.**

Wanneer we echter geconfronteerd worden met ziekte, sociale ellende, geldgebrek, problemen in onze familie, gezinnen en relaties.. dan hebben we wél een Here waar we dit bij kunnen brengen. Wij kunnen naar Hem toegaan daarmee. Ik zou een leugenaar zijn als ik zou zeggen dat het daarmee dan als “donderslag bij heldere hemel” allemaal opgelost is – de ervaring leert anders, en het is ook niet zo dat de Here dat belooft, kijk maar eens naar het boek Job!

Maar ik geloof, en weet, zeker dat de Here ons wijsheid kan geven en leiden zal daarin. Bijvoorbeeld in het zoeken naar een oplossing of het kunnen dragen van ons lot.

III – HET LIJDEN OM CHRISTUS WIL

Het lijden om Christus wil is dus iets anders. Het is bijvoorbeeld het ontvangen van straf. Denk aan de vervolgte Christenen. Of, in onze maatschappij: het verdragen van pesterij of dat je wordt achtergesteld.

Op school. Of met je vrienden. *Ga jij naar de kerk? Aah, doe niet zo belachelijk dat is voor kneusjes! Looser!* Ga je niet mee uit? Zit jij je niet vol te gieten op feestjes? Gebruik je geen drugs? Wat zou zo'n jointje nou uitmaken. Of die paar pillen? Ga je niet met iemand naar bed als je die “al” een week kent? Nou, nou, .. dan tel je echt niet mee!

Op je werk. Geen promotie krijgen – terwijl je het wel verdiende. Maar jij deed nooit erg gezellig mee aan de bedrijfsborrel – je ging niet stomdronken met je collega's rondhossen. En opeens ben je dan kennelijk *een minder goede werknemer in de ogen van je leidinggevende*. Hoe goed je ook je werk deed, dat doet dan even niet meer terzake... Ik ben nu bijna 25 jaar in loondienst en zelden heb ik gezien dat mensen op basis van hun prestaties promoties kregen.

Het 'gij geheel anders' wordt tégen je gebruikt. En dát is dan lijden om Christus' wil. Omdat je gelooft, en uit dit geloof leeft, anders bent, wordt je 'gepakt'. Ook hier in het Westen kennen we dus lijden om Christus wil – zij het in een andere vorm.

Waarom Christenen lijden?

Waarom is dat toch, dat we als Christenen lijden? Waarom vallen mensen ons lastig als gelovigen en gebruiken dat tegen ons? En waar lijden we aan of onder?

Er zijn vier redenen te noemen en ze zijn als volgt samen te vatten:

- 1 – kijk omhoog,
- 2 – kijk naar beneden,
- 3 – kijk om u heen, en
- 4 – kijk in u,

en je zal zien waarom er lijden van Christus in ons leven is...

1e – Kijk omhoog!

Willen we gaan lijken op Christus? Willen we dat echt? Natuurlijk willen we dat! Dat wil toch elke discipel, elke leerling, van de Here Jezus? Maar denken we nou echt dat we dat zomaar kunnen, zonder dat er strijd voor nodig is?

De Here Jezus is **zuiver, heilig, vlekkeloos,.. PERFECT!** Als wij op een dag zoals Hem willen zijn, als wij ook zo willen worden, zou dat allemaal zomaar even gemakkelijk geregeld kunnen zijn? Zonder dat we GEVORMD worden door Hem?

Géén overwinning zonder dat er eerst (een) strijd aan voorafgegaan is. Welke oorlog wordt er gewonnen zonder dat de legers eerst met elkaar hebben gevochten?

De Here Jezus zei hierover:

Lucas 13:24

Strijdt om in te gaan door de enge poort, want velen, zeg Ik u, zullen trachten in te gaan, doch het niet kunnen.

We kunnen niet verwachten dat we, als gelovigen, na onze bekering zo de hemel in kunnen wandelen en geen problemen in ons leven zullen ervaren. Elk mens komt problemen tegen. Zoals ik al zei: de 'sociaal-economische' problemen. Die blijven wel.

Maar voor een Christen geldt dat daar andere zaken bij komen. Zoals ik al vertelde ervaren over de hele wereld miljoenen Christenen dat elke dag en ook u en ik zullen best wel eens het een en ander meemaken júist omdat we Christen zijn. Maar, .. gek genoeg -in onze ogen- mogen, moeten, we God daarvoor danken. Want, worden we vervolgd of gepest omdát we geloven, dan is dat alleen maar “eervol” voor ons.

We délen dan in het lijden samen met de Here Jezus. Waarom is dat eervol? Het is het ultieme bewijs dat we bij Hem horen!

2e – kijk naar beneden!

Dit is bijzonder... 'kijk naar beneden'? Wat is er beneden ons dan?

1 Kor. 15:20-25

20 Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn. 21 Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. 22 Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. 23 Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst; 24 daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben. 25 Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft.

Er zijn vijanden ***onder de voeten van de Here***. Maar,.. daarmee ook onder ónze voeten. Want, ééns zullen wij mét Hem heersen als Koningen en Priesters. En, voor wie dit begrijpt: ook nu al zijn wij deel van Hem, we zijn deel van Zijn Lichaam en daarmee zijn deze vijanden dus letterlijk 'onder' de voeten van het Lichaam waar wij deel van uitmaken.

Voordat we tot geloof kwamen waren we een dienaar van de satan. Onbewust vaak. En hij vond dat prima. Zolang je hem, bewust of onbewust, dient, heb je geen last van 'm! Maar zodrá de dag daar is dat de mens tot geloof komt, dán wordt de satan getergd! Dát wil hij niet, hij wil niet dat u voor eeuwig gered wordt, dat u een discipel van de Here Jezus Christus bent.

En ... hij zal u dus lastig gaan vallen. Hij zal u verleiden tot zonde en u vervolgens zeggen "*kijk eens hoe slecht je bent, je bent geen Christen, zie je wel? Je doet het helemaal niet goed!*". Hij zal je wijs maken dat je niet goed genoeg bent voor de Here, dat je je niet moet laten dopen omdat je zo zondig bent, dat je niet aan het avondmaal kunt deelnemen, dat je je gezicht maar beter niet meer in de kerk kunt laten zien want "*je bent een Christen van lik-me-vestje*" ...!

Je doet het helemaal fout, en zodra je dat gaat geloven, dan ben je, plat gezegd "de klos" want dan heeft hij je waar hij je hebben wilt. We zien dan ook dat veel Christenen juist in deze strijd het opgeven.

Ze geloven nog wel in de Here God, zeker! Maar, .. ze geloven niet meer dat zij tot Hem behoren omdat ze zo "slecht" zijn. En vaak gaat het dan van kwaad tot erger, helaas.

Als je als mens in die situatie zit, is er maar één antwoord, maar één troost:

"Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons" – Psalm 103:12.

Dat is wat de Here Jezus heeft gedaán! Al 2.000 jaar geleden! Hou daar aan vast! En als de satan je aanvalt zeg dan "Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons!" – al onze misstappen.. ze **zijn** vergeven. Hij heeft daarvoor geleden aan het Kruis, Hij heeft er voor geboet. Laat je niet wijsmaken dat je een 'slechte' Christen bent, maar richt jezelf op de Here Jezus en wandel samen met Hem!

En nogmaals, die vijand is onder onze voeten. Onder je voeten betekent: **ze zijn overwonnen**. En vanuit die overwinning mag je dan ook leven!

3e – kijk om u heen

Wie tegenwoordig rondkijkt in deze wereld ziet alleen maar slechte dingen. Als je het nieuws ziet, de krant leest.. honger, dood, verderf. Nare ziekten. Mensen die elkaar om een paar euro dood maken. Verkrachting, doodslag, elkaar oplichten en bedriegen. Wetteloosheid.. Dit is een slechte wereld. Hoe komt dat toch?

Vaak hoor je mensen zeggen "als God bestaat, waarom doet hij er niets aan!". En vervolgens stemmen ze op Geert Wilders. Een man die géén genade kent met een jongen van 18 -en tientallen anderen die in dezelfde situatie zijn- en hem onverbiddelijk terug wil sturen naar een land waar hij niets heeft en ook nooit zal krijgen.

Waarom doet God er niets aan?

Wat kan God doen, als wij mensen het nog steeds, dag in – dag uit, zoveel béter menen te weten dan God? Menselijk lijden wordt, in 99% van de gevallen, door mensen ZELF veroorzaakt. Omdat .. zij ONGEHOORZAAM zijn geweest én blijven aan God! Dat begon al bij de éérste mens, en dat is nog steeds zo! Ga dus God je eigen ongehoorzaamheid, als mens, niet lopen verwijten! Dat is de schuld afschuiven op een ander en dat is laf.

Ik hoor sommigen al denken “maar de natuurrampen dan?”. Ook dat is vaak door mensen zelf veroorzaakt. Ze wéten dat ze in een gebied wonen waar overstromingen kunnen komen. En wat doen ze? Ze nemen er geen maatregelen tegen. De **corrupte regeringen** van de landen die meestal door natuurrampen of hongersnoden worden getroffen zijn schuld aan de ellende van hun eigen -door hen- uitgebuite bevolking.

Stel je je vertrouwen op mensen? Kijk om je heen, in deze maatschappij. Kun je mensen vertrouwen? Van de zeven miljard mensen op deze aarde zijn er ongeveer 2 miljard die zich Christen noemen. En van die 2 miljard is er een groot deel dat zich wel Christen noemt, maar het niet is.

We moeten niet vertrouwen op mensen, niet op politieke leiders of ongelovige vrienden en bekenden, we moeten ons vertrouwen stellen op God! Als we ons vertrouwen stellen op mensen worden we elke dag weer ernstig teleurgesteld. Dan veroorzaken we lijden, bij ons zelf, door onze eigen domme keuzes.

Gods Woord zegt in Jeremia 17:7

“Gezegend is de man die op de HERE vertrouwt, wiens betrouwen [vertrouwen op] de HERE is”.

De wereld, de mensen om ons heen, die zich voordoen als onze vrienden zijn ten diepste vaak onze vrienden niet. Ze laten ons vallen, zodra het er op aan komt. Zéker als het voor hen een keuze wordt om met ons te lijden om Christus wil of hun eigen leventje te leiden.

Waarom? Zij kénnen Christus niet! En zullen *-en dit zal u of jou misschien wel pijn doen om dit van je beste vrienden te moeten constateren-* hun eigen meester volgen, de satan. Zij zullen je verraden, zij zullen je laten lijden, als het hun zo uitkomt. Zélfs mensen waarvan je dénkt dat het broeders of zusters zijn. Zéker in de tijd waarin we nu leven en in de toekomst, want de Here Jezus heeft dit ons gezegd en het wordt steeds meer waarheid:

Lucas 12:51-53

“51 Meent gij, dat Ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen? Neen, zeg Ik u, veeleer verdeeldheid. 52 Want van nu aan zullen vijf in één huis verdeeld zijn, drie tegen twee en twee tegen drie. Zij zullen verdeeld zijn, 53 vader tegen zoon en zoon tegen vader, moeder tegen dochter en dochter tegen moeder, schoonmoeder tegen haar schoondochter en schoondochter tegen schoonmoeder.”

Veel mensen begrijpen dit niet. Waarom zou de Here Jezus verdeeldheid brengen? Niet omdat hij het wil, broeders en zusters. Maar.. omdat, zoals ik net uitlegde, de gelovige door de wereld niet geaccepteerd wordt. Juist doordat je gelooft ontstaat er om je heen verdeeldheid óver jou. Of, beter gezegd, over Christus die in jou is. En ook dat is lijden om Christus wil. Vrienden zullen je verlaten, familie zal je de rug toekeren. Kinderen of ouders zullen je niet meer willen kennen. Omdat .. jij Christus hebt leren kennen.

4e – kijk in jezelf...

De grootste vijand van de mens,... is de mens zelf!

Heb je die uitdrukking wel eens gehoord? De milieu-activisten gebruiken 'm vaak. En ze hebben helemaal gelijk. Want dit geldt ook voor de gelovigen.

Kijk eens eerlijk in je eigen hart? Spurgeon formuleerde het zo:

Echter, voor een moment, gluur door het venster van uw hart, om te observeren wat er is. Zonde is er. De erfzonde en corruptie. Als de duivel er niet zou zijn om u te verleiden, zo zoudt gij uzelf verleiden, waren er geen vijanden om met u te vechten, zo zou uzelf een vijand, uw ergste vijand, worden; als er geen wereldse zaken zouden zijn om u te verleiden, zou u nog steeds uzelf verleiden, want "het hart is arglistig boven alle dingen, en onverbeterlijk. Kijk naar binnen, gelovige;. weet dat Gij in u een bom draagt, klaar om te barsten bij de minste vonk van de verleiding! Gij hebt in uw hart een kwade zaak, een opgerolde adder, klaar om u te steken en u in de problemen te brengen. Pas op voor je hart, Christen!

Ons eigen hart, .. ***is de gróóteste verleider***. Waarom? Hoe? We moeten ons hart laten besnijden door Christus – zoniet, dan hebben we te lijden **onder ons eigen denken en voelen**. We lopen onze eigen zaakjes achterna en zijn niet gericht op de Here Jezus.

Rom 2:28-29

28 Want niet hij is een Jood, die het uiterlijk is, en niet dát is besnijdenis, wat uiterlijk, aan het vlees, geschiedt, 29 maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en de (ware) besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter. Dan komt zijn lof niet van mensen, maar van God.

We moeten ons **hart** aan de Here Jezus geven. **Dat houdt echt iets in, die uitdrukking!!** We moeten ons eigen ik, onze eigen verlangens, onze “ik-ik-ik” mentaliteit los laten, veranderen!

De zonde die we zo graag blijven doen, het centraal stellen van onszelf.. dát **moet** losgelaten worden en in de handen van de Here Jezus worden gelegd. Want anders zullen we lijden, maar niet lijden om Christus wil! **Dat is door ons zelf gekozen lijden.** Als we ons hart niet werkelijk aan de Here Jezus geven, hebben gegeven, zullen we voor ééuwig lijden – afgezonderd van Hem, in het eeuwige verderf. Dat is het aller-ergste lijden dat er is.

Het probleem is hier de strijd tussen:

1. de **NIEUWE** mens, die nu in ons woont, de Nieuwe schepping;
2. de **OUDE** mens, die we lichamelijk, fysiek, nog steeds zijn.

Die NIEUWE mens is door Christus in ons 'geplant', door onze wedergeboorte. We zijn als mens opnieuw geboren – *een 'Christen' geworden* – door het werk van Christus. Maar die oude mens, die is er nog steeds. Die is daarmee niet zomaar als sneeuw voor de zon verdwenen. Eerder zei ik al:

Die oude mens, de oude ik, die moet weg! We krijgen een nieuwe geest, een nieuw denken, als gelovige, en daarmee is het oude leven voorbij:

2 Kor. 5:17

*Zo is dan **wie in Christus is een nieuwe schepping;** het oude is voorbijgegaan, **zie, het nieuwe is gekomen.***

Maar heel vaak, en die ervaring heeft iedereen denk ik wel, is die oude mens nog flink aanwezig. Hoe kan dat nou? Het oude is toch voorbijgegaan? Het oude leven is toch niet meer? Ja, dat klopt. En nee, het klopt ook weer niet. Niet zoals wij zelf vaak denken dat het werk.

Het oude leven is in zoverre voorbij dat we nu in een nieuw leven mogen staan, in een nieuwe relatie namelijk: **die met de Levende God.** Dat is het leven dat we zouden moeten leiden. Maar die oude mens, die is er nog wel. En het is maar net de vraag, waar je mee bezig bent; leef je na je wedergeboorte het nieuwe leven, of .. keer je terug naar het 'oude' leven, .. leef je je nieuwe leven? Of je oude? Of **beide?**

Rom. 6:4 (NBG)

Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen.

We zijn begraven met Christus, maar,.. helaas leven we daarna vaak het ópstandingsleven niet. Dat is een moeilijke discussie, want zoals we laatst in de prediking van br. Marinus ook hoorden: “Een mens die in Christus is, zondigt niet meer”. Terwijl we weten dat we wél zondigen.., hoe kan dat? Johannes schrijft:

1 Joh. 3:9

Een ieder, die uit God geboren is, doet geen zonde; want het zaad (Gods) blijft in hem en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren.

En daar zit 'm net de bottleneck.. de NIEUWE schepping in ons, hetgeen uit God geboren is, die doet geen zonde! Maar die oude mens, die we nog steeds mééslepen, die mens die nog letterlijk dood moet gaan op een dag, DIE doet wel zonde! Elke dag weer. Dit is een dilemma, een strijd, waar we dus elke dag mee geconfronteerd worden. Paulus schrijft dan ook:

Rom. 7:14-26

*14 Want wij weten dat de wet geestelijk is, maar **ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde.** 15 Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik. 16 En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is. 17 Nu **ben ik het echter niet meer die dit teweegbreng, maar de zonde die in mij woont.** 18 Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. 19 Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. 20 Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont. 21 Ik ontdek dus deze wet in mij: **als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij.** 22 Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. 23 Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is. 24 Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? 25 Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere. 26 Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.*

We zijn “verkocht onder de zonde”- de satan heerst over onze lichamen. Ik heb daar een tijd terug nog een prediking over gehouden; dat is ook waarom een mens bijvoorbeeld ziek kan worden. Dit lichaam is zijn eigendom. Hij eist dit op. Dit lichaam, mijn vlees en bloed, zullen ook niet de Hemel ingaan. Het is de Nieuwe Schepping in mij, mijn ziel, die straks met een NIEUW lichaam bekleed zal worden en DAT lichaam zal de Hemelse Gewesten ingaan.

Paulus:

“ben ik het echter niet meer die dit teweegbreng, maar de zonde die in mij woont [...] ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont [...] als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij” – Is dat niet precies wat Spurgeon ons ook leert?

Het kwade zit “*van nature*” in ons. Die 'natuur' is de oude, menselijke, natuur die we vanaf de geboorte meegekregen hebben. Dat is een natuur die opstandig is tegen God want het is een “natuur” of een “gerichtheid” die niet uit God maar uit zijn tegenstander is.

Merk op dat dit wel een heel vreemd gedeelte is eigenlijk. Paulus spreekt hier over de wet! *“naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God.”* – die wet, die laat zonde zien. En dat is wat Paulus hier zegt: “Elke dag zie ik door de Wet, die Goed is, van God is gegeven, wat voor zondaar ik ben als VLESELIJK mens”.

Het is het opstandige mensje, dat in Eden al meende het zonder God te kunnen. En dat mensje moet 'afsterven', daarom kan Paulus desondanks dit deel afsluiten met een dankuiting aan God:

Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? 25 Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.

Dóór Jezus Christus worden wij verlost uit die ellendige staat en toestand! Want Christus Jezus heeft die Wet volbracht en... ons een NIEUWE schepping gemaakt.

III – LIJDEN IS GEEN BEWIJS!

Het lijden van de mens, in zijn algemeenheid, is dus géén bewijs van geloof of een 'devoet leven'. Integendeel, zoals we hebben gezien is veel lijden “normaal” menselijk lijden, lijden dat iedereen overkomt. Het “sociaal-ecomisch lijden” overkomt ieder mens, daar zijn Christenen niet uniek in.

Kijk alleen maar naar de overstromingen, aardbevingen, ... iedereen in een dergelijk gebied wordt er door getroffen, Christenen én niet-Christenen. Zelfs het lijden onder de zonde is iets wat niet van God komt. Het komt, zo zegt Paulus, voort uit onszelf. Omdat wij als mensen niet in staat zijn de Wet te vervullen. En dat lijden onder de zonde, de wetenschap dat we zonde doen en er mee geconfronteerd worden, brengt ons tot Christus, tot het kruis.

In Johannes 16:8 zei de Here dat dat het werk is van de Heilige Geest:

*“En als Hij komt, zal Hij **de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel**”.*

Door het werk van de Heilige Geest wordt de mens dus overtuigd van zijn zonde, die drukt op hem, totdat hij het bij het kruis neerlegt en samen met Paulus God mag danken voor de verlossing in Christus Jezus.

Er moet dus onderscheid gemaakt worden: is het lijden dat ons treft, lijden om Christus' wil, of is het “normaal” lijden dat ieder mens overkomt? Lijden, zoals bijvoorbeeld ziektes, kan ook niet aan God worden toegeschreven. Ik herinner mij dat in de tijd dat de eerste AIDS-patiënten kwamen er predikanten waren die zeiden “*Dat is een straf van God*”. Daar heb ik mij altijd tegen verzet. Ziekte, door welke oorzaak ook, heeft niets te maken met God. Het heeft alles te maken met de vervallen staat van de mensheid, de verdorvenheid van de mens in zijn algemeenheid.

Eén Lichaam

Wij zijn één met Christus, we vormen als gemeente één Lichaam met elkaar, met Christus als het hoofd van dat lichaam:

1 Kor 12:12-20

12 Want zoals het lichaam één is en veel leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, hoewel het er veel zijn, één lichaam zijn, zo is het ook met Christus. 13

Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt. 14 Want ook het lichaam bestaat niet uit één lid, maar uit vele. 15 Als de voet zou zeggen: Omdat ik geen hand ben, ben ik niet van het lichaam, is hij daarom dan niet van het lichaam? 16 En als het oor zou zeggen: Omdat ik geen oog ben, ben ik niet van het lichaam, is het daarom dan niet van het lichaam? 17 Als het hele lichaam oog was, waar zou het gehoor zijn? Als het hele lichaam gehoor was, waar zou de reuk zijn?

18 Maar nu heeft God de leden, elk van hen afzonderlijk, in het lichaam een plaats gegeven zoals Hij gewild heeft. 19 Als zij alle één lid waren, waar zou het lichaam zijn? 20 Nu echter zijn er wel veel leden, maar is er slechts één lichaam.

Rom 8:17

17 En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus; **zo wij anders met Hem lijden**, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

Als gelovigen delen wij in de **verheerlijking** met Christus, maar ook in zijn **lijden**. Geen delen in verheerlijking zónder delen in het lijden! En, natuurlijk.. de één zal meer lijden moeten verdragen dan de ander. Lijden in Christus is voor ieder mens anders.

Overvloedig lijden

Eén van de tekstplaatsen waar veel mensen moeite mee hebben is

1 Petr. 4:13 (en soortgelijke gedeelten zoals Fil. 1:29)

Integendeel, **verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus**, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid.

Maar zoals gezegd: we delen in Zijn verheerlijking naarmate we dus ook delen in zijn lijden. En, dat is niet meer dan eerlijk! Zij die vervolgd worden om Christus' wil en dit lijden dragen, zullen méér troost, méér heerlijkheid nodig hebben dan wij, die het relatief makkelijk hebben, toch? Ik zou het persoonlijk maar een vreemde zaak vinden als wij straks allemaal hetzelfde zouden ontvangen, terwijl ons leven – ons lijden om Christus wil – verhoudingsgewijs véél makkelijker was dan het leven van hen die dag in – dag uit vervolgd en gemarteld en gevangen gezet worden!

We begonnen met de tekst:

“Want gelijk het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo valt ons door Christus ook overvloedig vertroosting ten deel.” – 2 Kor. 1:5

Het is dus een Bijbelse waarheid, een belofte, dat wie méér lijden, méér troost van de Here Jezus ontvangen. En, let op, het is een OVERVLOEDIGE troost.

Spurgeon beschreef het zo:

*“Wanneer de schaal van het lijdensproces bijna leeg is, vindt u altijd de schaal van troost in bijna dezelfde staat, en wanneer de schaal van proeven **vol** is, vindt u de schaal van troost **net zo zwaar** als het lijden vanwege Christus, [Zijn troost is] **overvloedig** over ons”*

Wanneer we als gelovige, als Christen, vanwege ons geloof te lijden hebben mogen we ons dus 'verheugen' daarin; niet in dat lijden zelf, maar ... omdat we weten dat tegenover dat lijden -ook al is dat soms zwaar en moeilijk- iets staat waar niets tegenop kan: de TROOST van de Here Jezus Christus, nu, maar zeker straks, wanneer Hij komt om ons tot Zich te nemen. Dan zal er een ongekende troost, een OVERVLOEDIGE troost zijn.

Op 21:3-5

3 En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. 4 En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. 5 En Hij Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei tegen mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar.